

ΒΕΡ

889.59

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

ΑΦΟΡΟΝΤΩΝ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

ΚΑΠΕΤΑΝ

ΜΑΡΚΟΝ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗΝ

ΑΝΤΑΡΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

*τῆς περιφερείας Σουλίου καὶ Παραμυθιάς Ἠπείρου
ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκστρατείας μέχρι τέλους.
ἦτοι ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1912 μέχρι
τέλους Μαρτίου 1913.*

ΥΠΟ

Β. Γ. ΒΕΡΝΑΔΗ

ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΙΛΑΖΟΥΛΑΚΗ

3 ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΔΟΥ 3

1915

889.59

ΒΕΡ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

ΑΦΟΡΟΝΤΩΝ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΝ

ΑΡΧΗΓΟΝ

ΚΑΠΕΤΑΝ ΜΑΡΚΟΝ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗΝ

*Ἀνταρτικῶν Σωμάτων τῆς περιφερείας Σουλίου καὶ
Παραμυθιάς Ἡπείρου ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκστρα-
τείας μέχρι τέλους, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ
1912 μέχρι τέλους Μαρτίου 1913.*

ΥΠΟ

Β. Γ. ΒΕΡΝΑΔΗ

ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΥ

1

ΕΘΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— ΧΑΝΙΩΝ —
Λόγ. ἀριθ. 5123
Χρονολ. Εισαγ. 16-4-1958
Εἰδικότης Φιλολογία
Διαθ. 8839/Β.Κ.

Τρεῖς ἀδελφοὶ τρεῖς ἀρχηγοὶ τρεῖς πρωτοκαπετάνοι
Ἐκ τῆν Κρήτη ξεκινοῦν στὸν πόλεμον νὰ πᾶνε,
Ἐκ τῆν Ἡπείρου καὶ εἰς τὴν Μακεδονία
Στὰ σκλαβωμένα ἀδέλφια τῶν ἐλευθεριᾶ νὰ φέρουν,
Πῆραν παιδιὰ ἰδικὰ τῶν ἀνήψια καὶ ξαδέλφια,
Πῆραν καὶ φίλους μπιστικοὺς καὶ Κρητικοὺς λεβέντες,

Ἐπῆραν καὶ σταυραετοὺς Σουλιώτας Ἠπειρώτας
Ποῦχαν τὸν πόλεμο γιορτή, τὸν πόλεμο παιγνίδι,
Τρέχει ὁ Ἠλίας πλεῖα μπροστὰ γιὰ τὴν Μακεδονία,
Ὁ Κανάκης γιὰ τὴν Ἠπειρο στὸ Μέτσοβο στὸν Δρίσκο
Καὶ ὁ Μάρκος ὁ περίφημος Παραμυθιά καὶ Σούλι.
Γιὰ σου χαρὰ σου Ἀρχηγὲ Δεληγιαννάκη Μάρκο
Τὸ λὲν τὰ παλληκάρια σου καὶ οἱ Ἠπειροτο Σουλιῶτες
Τὸ λέγουν καὶ ὄλα τὰ βουνὰ ἢ Σπάτα καὶ ὁ Κορίλας
Καὶ ἡ Βριτζάχα ἢ ξακουστή, τὸ Σούλι καὶ τὸ Κοῦγκι
Θὰ μποῦμεν στὴν Παραμυθιά θὰ σφάξωμε τοὺς Τούρκους
τοὺς Ἀρχηγούς τῆς Τσαμουριᾶς τοὺς Τουρκοαρβανίτας,
Θὰ πᾶμεν καὶ εἰς τὰ Γιάννενα στ' Ἀλλῆ πασᾶ τὸ Κάστρο
Νὰ βροῦμεν τὸν Ἐσᾶτ Πασσᾶ.

2

Κρένει ὁ Γέρω Ὀλίτσικας καὶ λέει στὴν Βριτζάχα
Τ' Ἀγίου Ἀνδρέα ἀνήμερα κοντὰ τὸ μεσημέρι,
Βριτζάχα ρώτησε καὶ σὺ τὴν Σπάτα καὶ τὸν Κορίλα
Νὰ μάθης τί νὰ γίνεται εἰς τὸ Λευθεροχωρι
Στὴν Σκάλα τῆς Παραμυθιάς βογκοῦν πολλὰ τουφέκια
καὶ ἀκούγονται καὶ κλάϊματα καὶ γογκιτὸ μεγάλο.
Ἄκουσε γέρω Ὀλίτσικα νὰ μάθης τὰ μαντάτα
Οἱ ἀντάρτες κάνουν πόλεμο καὶ ἐπήρανε τὸ Κάστρο,
Τὴν Σκάλα τῆς παραμυθιάς καὶ ἀπάνω τὰ Βορδόπια

Καὶ ἐσκότωσαν πολλὴ Τουρκιὰ καὶ ἐπιάσαν Τούρκους
[σκλάβους

Μάχουν καὶ πίκρα τὰ χωριὰ καὶ δὲν παρηγοροῦνται
Γιατὶ στὴν μάχη πέσανε δεκάξει (16) παλλικάρια,
Λαβώθηκε καὶ ὁ Ἄρχηγὸς ὁ Μάρκος Δεληγιαννάκης
Μ' αὐτὸς δὲν σκούζει δὲν πονεῖ δὲν κλαίει γιὰ τὴν πληγὴ
[του

Μὰ κλαίει τὰ παλλικάρια του καὶ τὸν Ὑπαρχηγόν του,
*Τὸν ξακουσμένο Σταυραετό, Κουτούπη τὸν Σουλιώτη.
Καὶ τὸν Σημαιοφόρον του Μανώλη Πατεράκη
*Ποῦχεν πρωτοπαλλίκαρο καὶ μπιστικὸ παιδί του,
*Τὸν κλαῖν καὶ ὄλοι οἱ συντρόφοι του καὶ οἱ πληγωμένοι
[σκούζουν

Καὶ ὄλες αἱ νιῆς τῆς Σελιανῆς τοῦ λέγουν μυρολόγια,
Σήκω λεβέντη Κρητικὲ νὰ βάλῃς τ' ἄρματά σου.
Καὶ ὁ λαβωμένος Ἄρχηγὸς καλὴν καρδιὰ δὲν κάνει
Καὶ λόγο τῆς παλληκαριᾶς στέκει καὶ σοῦ διαβάζει
Καὶ ὄραις τηρᾷ τὸν τάφον σου καὶ ὄραις πρὸς τὰ Βορδόπια
*Καὶ ὄραις τὴν Σκάλα σωτηρᾷ νὰ τ' ἀλαφρώσῃ ὁ πόνος
Γιατὶ μετρᾷ ξαναμετρᾷ καὶ βλέπει ξαπλωμένα
Διακόσια τούρκικα κορμιὰ τούρκων καὶ ἀρβανιτάδων.

Μωρὲ πῶς ἐβρογκοῦσαν τὰ βουνὰ ἢ Σπάτα καὶ ὁ Κορίλας
 Ἄπὸ τὰ Τόπια τῶν Τουρκῶν καὶ ἀπὸ τὰ πολυβόλα.
 Τῶν Χριστουγέννων ἀνήμερα σὰν ἔφεξεν ὁ ἥλιος
 Στὴν Σέλιανη τὴν ξακουστὴ καὶ εἰς τὴν Λαμπανίτσα
 Στὸ Λευθεροχώρι, στὸ Πόποβο, Βερνίκου καὶ Σαλονίκη
 Γιατὶ δὲν ἐπρόσκύνησαν Μπέηδες καὶ Πασάδες
 Μόν' δέχθησαν τὸν Ἀρχηγὸ τὸν Μάρκο Δεληγιαννάκη
 Καὶ τὴν σημαία τοῦ σταυροῦ ὅλοι τῶν προσκυνησαν
 Καὶ ὅλοι μαζύ του πολεμοῦν καὶ τὴν Τουρκιὰ σκοτώνουν
 Ποῦ τρώμαξε ἢ Ἀρβανιθιὰ στὰ Γιάννενα μινουσι
 Για νὰ τῶν στείλουσι στρατὸ βοήθεια καὶ κανόνια
 Νὰ πιάσουν καὶ τὸν Ἀρχηγὸ καὶ ὅλους τοὺς Καπετάνιους
 Καὶ νὰ τοὺς πᾶν' στὰ Γιάννενα καὶ ὅλους νὰ τοὺς κρεμάσουν
 Μηνοῦν καὶ τοῦ Μπεκίη Ἀγᾶ νᾶρθη κι' αὐτὸς μὲ ἄλλους
 Νὰ καταστρέψῃ ταῖς ἐκκλησιᾶς καὶ τὰ χωριὰ νὰ κάψῃ,
 Μωρὲ πέφτουν αἱ σφαιρὲς σὰν βροχὴ τὰ τόπια ἐμπρὸς καὶ
[ὀπίσω

Μὰ ὁ Δεληγιαννάκης πολεμᾷ μὲ ἄξια παλληκάρια
 Σκοτώνουν Τούρκους Τσάμηδες, Λιάπηδες Ἀρβανίτες
 Τὰ παλικάρια ἀπόστεσαν σωθῆκαν τὰ φουσέκια
 Καὶ τότε φώναξ' ὁ Ἀρχηγὸς λέγει στοὺς Καπετάνιους,
 Παιδιὰ ὀπίσω σέρνεσθε νὰ πιάσητε τὴν ράχη,

Στό Σέλωμα περάσετε τὸ πλάι νὰ διαβῆτε
Καὶ εἰς τὸ Λιβάνι κάτσετε γιὰ νὰ μὲ καρτερῆτε
Κρατῆτε τὰ φυσέκιο σας νὰ πιάσωμε τὰ μέρη
Στῆς Λαμπανίτσας τὰ στενὰ νὰ στέσωμεν τοὺς Τούρκους
Νὰ σώσωμεν μωρὰ παιδιὰ γυναῖκες καὶ κοράσια
Σκλάβους νὰ μὴ τὰ πιάσουν καὶ ἡμεῖς ὅλοι ἄς χαθοῦμε.

4

Παραμυθιά καὶ Τσαμουριά, Φιλιάτες, Μαργαρίτι
Ὅλα γενῆκαν Ἑλληνικὰ μὰ τ' ἄρματα δὲν δίδουν
Κάμουν κρυφὰ συμβούλια Μπέηδες καὶ ἀγάδες
Σὰν ἐσκοτώθη ὁ Βασιλεῖς εἰς τὴν Θεσσαλονίκη
Γιὰ νὰ σηκώσουν πόλεμο τ' ἄρβανικὸ νὰ φέρουν
Καὶ ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Τσαμουριᾶς τοὺς Ἑλληνας νὰ διώ-
ξουν
Τοῦ Κωνσταντίνου τὸν στρατὸ τοῦ Βασιλεῖα τοῦ νέου
Ἄγάκος καὶ ὁ Κασοσαλῆς καὶ ὁ Φαταγᾶς ὁ Πρόνιος,
Ὁ Φέζος καὶ ὁ Σουμπήμπεης, Μαλίκης καὶ Δαλιάνης
Σφάζουν κρυφὰ τοὺς Χριστιανοὺς δέρνουν καὶ φοβερίζουν
Καὶ ἄρματωμένοι στὰ χωριὰ οἱ Λήσταρχοι γυρίζουν
Ἄρβανιθιὰ στρατολογοῦν πόλεμον γιὰ νὰ κάμουν,
Ποῦ τρώμαξαν τοὺς Χριστιανοὺς τοὺς προύχοντας τοῦ
[τόπου,
Τοὺς πρώτους τῆς Παραμυθιάς καὶ τὸν Μητροπολίτη,

Κάμνουν καὶ αὐτοὶ Συμβούλιο τὸν τόπον πῶς νὰ σώσουν
Καὶ προσκαλοῦν τὸν Ἀρχηγὸν τὸν Μίρκο Δεληγια ννάκη
Τοῦ λέγουν νὰ μείνῃ ἀκόμη ἐκεῖ, γιατί ἡ Τουρκιὰ ἐσηκώθη
Δέρνει καὶ σφάζει Χριστιανοὺς ἔξω στὴν Ἐπαρχία
Καὶ μέσα τὴν Παραμυθιά καυχοῦνται πῶς θὰ κάψουν.
Μηνᾶ ὁ ἀρχηγὸς ὡς τᾶκουσεν, εἰς τὰ Σουλιτοχώρια,
Νὰ πᾶν εἰς τὴν Παραμυθιά διακόσια παλληκάρια,
Μηνᾶ εἰς τοὺς Καπετάνιους τοῦ ποῦ εἶχε πάντα κοντὰ του
Ὅταν πόλεμα τὴν Τουρκιὰ σ' αὐτὰ τὰ ἴδια μέρη.
Γράφει μηνᾶ τοῦ Βερναδῆ καὶ τοῦ Γιάνναρο Γιάννη,
Τοῦ Ζάγκα καὶ τοῦ Καταραχιᾶ καὶ τοῦ Σπανοβαγγέλη
καὶ τοῦ Ἀρβανιτοδόδωρου τοῦ Δούμα καὶ τοῦ Ζώη,
Τοῦ Πανταζῆ καὶ τοῦ Καρᾶ καὶ τ' Ἀρβανίτη Χρήστου,
Καὶ τοῦ Σουλιώτη μῆνυσε τοῦ Γιώτη καὶ εἰς τοὺς ἄλλους
Καὶ τὸ πρῶτ' μιὰ Κυριακὴ τοῦ Μάρτη τὴν δεκάτη
Ὁ Δεληγιαννάκης κίνησε στὴν Τσαμουριὰ νὰ ὑπάγῃ
Δεξιᾶ ζερβᾶ του ἀκολουθοῦν δυὸ ἄζια παλληκάρια,
Μ' ἄρματα ἀσημοστόλιστα δυὸ μπιστικοὶ λεβέντες
Ὁ Κανάκης ὁ Βουγιούκαλος καὶ ὁ Νορμκὸς ὁ Γιώργης,
Καὶ ἄλλοι διακόσιοι διαλεκτοὶ μὲ δέκα Καπετάνιους,
Διαβαίνουν ποῦ τὴν Σέλιανη καὶ ἐκεῖ Ἀρχηγὸς προστάζει
Νὰ χαιρετίσουν τοὺς νεκροὺς ποῦ εἶχαν ἐκεῖ θαμένους.
Βαράει ἡ σάλπιγκα γραμμὴ καὶ ὄπλα παρουσιάζουν
Καὶ τὴν Σημαία τοῦ σταυροῦ πάνω στοὺς τάφους στένουν

Καὶ ὁ Ἀρχηγὸς μ' εὐλάβεια λόγο τῶν ἐδιαβάξει
Καὶ σὰν τὸν ἀποδιάβασε χίλια τουφέκια ρίχνουν,
Καβαλικεύει ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἔμπρὸς σ' ὄλους διατάσσει
Νὰ καταβοῦν στὸν Καλαμᾶ στῆς Τσαμουριᾶς τὰ μέρη.
Λίγες ἡμέρες πέρασαν καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω
Ποῦ τὰ χωριὰ τῆς Τσαμουριᾶς, στὴν Σέλιανη διαβαίνουν
Κοντὰ στοὺς Τάφους τῶν νεκρῶν στὰ μνήματα ἀνδριωμένων
Διατάσσει πάλι Ἀρχηγὸς γιὰ νὰ τοὺς χαιρετίσουν
Καὶ ἀντὶ λιβάνι καὶ κερί ἀκούσθη μέγας κρότος
Τοῦ τουφεκιοῦ καὶ τοῦ σπαθιοῦ στοῦ Λίβερι τὸ ριάκι,
Εὐπνᾶ ὁ Κουτούπης καὶ ρωτιᾶ καὶ ὁ Γεώργης ὁ Λακτάρας,
Εὐπνᾶ τὸ Κρητικόπουλο ὁ Μανώλης ὁ Πατεράκης
Εὐπνοῦν καὶ οἱ ἄλλοι ἤρωες καὶ οἱ ἄλλοι σκοτωμένοι
καὶ βλέπουν αἶμα ποταμὸ στοῦ Λίβερι τὸ ριάκι
Καὶ ἐβδομήντα δυὸ κορμιὰ Λησταρχοαρβανιτάδων
Καὶ τότε ἀρχίζουν οἱ νεκροὶ πολεμικὸ τραγοῦδι
Καὶ σὰν ἀγγέλοι ψάλανε δίπλα στὴν Ἁγία Μαύρα.
Γιὰ σου χαρὰ σου Ἀρχηγὲ Δεληγιαννάκη Μάρκο
Σέ καμαρώνουν οἱ ζωντανοὶ καὶ ἡμεῖς οἱ σκοτωμένοι
Καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ μας οἱ παλαιοὶ χαιρετισμὸ σοῦ πέμπουν
Ἀπὸ τὸ Σοῦλι ὁ Μπότσαρης, Τσαβέλλας καὶ Κατσαντώνης
Καὶ ἀπὸ τὸ Κοῦγκι ὁ Σαμουήλ σοῦ στέλνει τὴν εὐχὴν του
Νὰ ζήσης καὶ νὰ χαιρέσαι τὰ ἐνδοξὰ ἄρματά σου
Καὶ τὸ σπαθί σου ὅλη ἡ Τουρκιὰ νὰ τρέμη νὰ φοβάται.

Μωρὲ τί νὰ γράφουν τὰ χαρθιὰ τὸ γράμμα τί νὰ λέγη
 Ποῦ φέραν εἰς τὸν Ἀρχηγὸ καὶ ἐχάλασ' ἡ καρδιά του
 Συλλογισμένος κάθεται ποῦ εἶχε χαρὰ μεγάλη
 Πῶς φεύγομενε νικηταὶ καὶ πᾶμεν στὴν Ἀθήνα.
 Αὐτὰ λεγε στὴν Πρέβεζα τὴν ὑστερνὴν τοῦ Μάρτη
 Ὁ ὀπλαρχηγὸς ὁ Βερναδῆς ὁ γιὰ τὸν Ἀρχηγόν του
 Καὶ φίλον του ἀδελφικὸ τὸν Μάρκο Δεληγιαννάκη
 Ἐκεῖ ποῦ τρωγενεὶ ἐπινεν μετ' ἄλλα παλλικάρια,
 Ρωτᾷ τοὺς δύο του ἀκόλουθους ποῦ εἶχε πάντα κοντὰ του
 Τὸν μπιστικὸ του Νομικὸ καὶ τὸν Βουγιουκαλάκι
 Γιὰ νὰ τοῦ ποῦν τ' ἔχει ἀρχηγὸς καὶ εἶνε κλειτὴ ἡ καρδιά του
 Καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῶν τοὺς γροικᾷ καὶ ἀπάντησιν τοὺς δίδει.
 Παιδιά μου μὴ πικρένεσθε καὶ ἀκοῦστε τὸ μαντάτο,
 Πίσω μου γράφουν νὰ στραφῶ στὰ Γιάννενα νὰ ὑπάγω.
 νὰ μῶ ἐκεῖ στὴν φυλακὴ σ' Ἀλλή Πασᾶ τὸ Κάστρο
 Νὰ μὴ φωνάζη ἡ Ἀρβανιθιά ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία
 Πῶς μ' ἔστειλεν ὁ Βασιλεῖᾶς καὶ αὐτὸς ὁ Βενιζέλος
 Καὶ ἔσφαξα καὶ ἐτουφέκιξα Μπέηδες Ἀρβανίτες.
 Φεύγω καὶ σᾶς ἀφίνω ὑγείᾳ καὶ ἀμέτε στὴν εὐχὴ μου
 Γλίγωρα στὴν Ἀθήνα μας θάρθῶ ν' ἀνταμωθοῦμεν
 Φιλεῖ τὰ παλλικάρια σου καὶ εὐθὺς καβαλικεύει

Καὶ φεύγει γιὰ τὰ Γιάννενα καὶ ὀπίσω δὲν κυττάζει
Μὰ οἱ μπιστικοὶ τοῦ ἀκόλουθοι δὲν πᾶν εἰς τὴν Ἀθήνα
Τὸν Ἀρχηγό τῶν ἀκλουθοῦν κρυφὰ κρυφὰ ἀπὸ πίσω
Καὶ πᾶν καὶ αὐτοὶ στὰ Γιάννενα μαζί του ν' ἀποθάνουν
Ἄν τύχη καὶ θανατωθῇ στὰ Γιάννενα Ἀρχηγός τῶν.

6

Ἐσεῖς πουλιά τῆς Ἰσαμουριάς καὶ αἰδόνια τοῦ Σουλίου
Μὴν εἶδατε τὸν Ἀρχηγό τὸν Μάρκο Δεληγιαννάκη
Γιατὶ τὸν κραίνει ἡ Τσαμουριά τὸ Σούλι τοῦ φωνάζει
Καὶ ἡ ὠμορφὴ Παραμυθιά καλὴν καρδιά δὲν κάνει,
Μωρὲ καὶ ποῦ νὰ πείρενε καὶ ποῦ νὰ λειμεριάξῃ
Καὶ οὔτε στὴν Σπάτα φαίνεται οὐδὲ καὶ εἰς τὸν Κορίλλα
Καὶ εἰς τὴν Βριτσάχα οὔτε ἐκεῖ δὲν ἔκαμε λιμέρι.
Καὶ ὁ Ὀλίτσικας σι' ἄλλα βουνὰ ἀποκρίνεται καὶ λέει,
Μωρὲ σεῖς ἀδέλφια μου βουνὰ Σούλι μου δοξασμένο
Παραμυθιά καὶ Τσαμουριά μὴν σκούζετε μὴ κλαῖτε
Μὰ ὁ Ἀρχηγός σας βρίσκεται σι' Ἀλῆ Πασᾶ τὸ Κάστιρο
Στὴν φυλακὴ στὰ Γιάννενα τὸν ἔχει ὁ Βενιζέλος,
Οἱ ἀρβανῖτες νὰ σιωποῦν ἡ Αὐστρία καὶ Ἰταλία
Γιὰ τοὺς Ληστάρχους ποῦσφαξε στοῦ Λίβερι τὸ ριάκι,
Καὶ αὐτὸς γράφει τοῦ Βασιλεῖᾶ γράφει τοῦ Βενιζέλο
Νὰ τὸν ἀφήσουν ἐλεύθερο λίγες ἡμέρες μόνο
Νὰ καταιβῇ στὴν Τσαμουριά νὰ πάῃ ὅπου δὲν ἐπῆγε

Νά πιάση και τούς επίλοιπους Μπέηδες Καπετάνιους
Νά τούς δικάση εἰς θάνατον και ὀπίσω νά γυρίση
Και μοναχός του νά δεχθῆ μ' ἀλήθεια και ὄχι ὡς φεῦμα
Νά τόν δικάσουν εἰς θάνατον νά τόν ἐτουρκείσουν
Σάν ἐδικηθῆ ὅσα κάμασιν οἱ Τουρκαρβανιτάδες
Εἰς τοῦ Τσαβέλα τὰ παιδιὰ στοῦ Μ. Μπότσαρη τὰ γκόνια
Και εἰς τὴν γενιά τοῦ Σαμουήλ.

7

Μωρὲ σεῖς βουνά περίφρανα και σεῖς Σουλτοτοχώρια
Μὴν κλαῖτε γιὰ τόν Ἀρχηγό τόν Μάρκο Δεληγιαννάκη
Μ' αὐτόν δὲν τὸν ἐχάλασαν μ' ἐλεύθερον τὸν ἔχουν
Στὸ Κάσρο τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ ἐκεῖ περιδιαβαίνει
Κάτω τὴν Λίμνην σωντηρᾶ τὰ Γιάννενα κυττάζει
Και τραγουδεῖ χαρούμενος τ' Ἀλῆ Πασσᾶ τραγοῦδι.
Τραγοῦδι τῆς Βασιλικῆς και τῆς Κυρᾶ Φροσύνης
Και ἀπὸ τὴν χαρὰν του τὴν πολλὴν τὰ μάθια του δακρῶζουν,
Συλλογισμένος κάθεται τὸν νοῦν τοῦ στρέφει ὀπίσω
Στὸ Σούλι στὴν Παρραμυθιά και εἰς τὰ Τσαμουροχώρια
Και ἄλλο τραγοῦδι και ἄλλο σκοπὸ ἀρχίζει μοναχός του
Και λέει μὲ παράπονο μὲ μάθια βουρκωμένα,
'Ολίτσικα περίφρανε νά μοῦ κανες τὴ χάρι
Νά χαμηλώσης μιὰ στιγμή νά μοῦ βγορίση ἡ Σπάτα

Καὶ ὁ Κορίλας ὠμορφος, καὶ ἡ ξακουστὴ Βριτζάχα,
Νὰ χαμηλώνανε καὶ αὐτὰ νὰ εἰδῶ ἐκεῖνα τὰ μέρη
Παραμυθιάς καὶ Τσαμουριάς καὶ τὰ Σουλιτοχώρια
Τὸ Πάποβο τὴν Σελιανὴ καὶ αὐτὴν τὴν Λαμπανίτσα
Νὰ ἰδῶ πῶς ζοῦν ἐλεύθερα τ' ἀδέλφια μας 'κεῖ πέρα
Νὰ γιαντρευθοῦν οἱ πόνοι μου καὶ τὸ παράπονό μου.

